

امیر اتم قدر آن افروز در ناگهان
گوز که مافتی گوز که مملکت
آن صند در حجاب سید گوزی
چاره بود قشور و جود و نایب
ارضا در دین صفت بریدند آه
نیز بارسان مصطفی تنی تو
شکر از آن ای کوی که ناگهان
چو میل امین کلید تو در راه
تو خیز امین کیم اینک چو میل
کیست مکتب او نول صفت
گوز مار بدین تنی من بود
نوز زاری قبل بیا بین
کیست مکتب اشکند به خواد
گوز که گوز زار سید بون ز خاک
صف تو توب جمله نیلا در خصل
گوز بجز زاده باکی نازده من
بر جلیه بار بود جانم قربان ای
امیر صوری صبر ملک پادشاه
بوق ای ملک می حجاب ایلا از تو
گوز در روز اول جمله بی بیگان
چونکه حکم اتی قدر اول ما
فایده ایس د دنیا ده بی بی میل
ننگه زوی فی عالم مصطفی
ایچ که بر زنی تولد وردی
اول گوز که امیر و ما راغ ایص
فاقتی اینک سلیه بر بار بولا تو

حقیق

حقیق بر او غلام شکر اول
تغلاب و نام اخلین بود در
دیگلم او قوتی اول پادشاه
تر در پیشین بود لار حقیق کلاب
ایده بجز او با خصل پسین
ایتنک حقیق تا قاریک من
بستوی تیکور ای کایه ایچک
بگرد او غلام در بیجوب ای
اندا بو کیست در بیجوب
توقا و نیدین رو ان شاه کرم
مصطفی کیستی قدر تو ابرام
ایتنک عطف صلحش بر حوا
بجز بر همان کلید در زوشو کون
گوز که کیستی خوجان
کیم کجک و در حاکم قسول
باشیم اغویدر میل اول قیلدی
بر زمان بود گوز که کیست خواد
تا که تو نوجده گوز این من
بم گوز با نوز نینی جالیق و را
یا تمیم مکتبه کیست بر
سینه چو ب جلا د اول یاد
بغلاب تور من گوز سید و
اول کلینا چمن باغ ابرم
لاله بر سر پیرغ پوینت لقم
دنه او چون ایستان کیست نهجا
بورا کیم ده در دیکار کون